

Soborul Maicii Domnului

+Sf. Cuv. Nicodim cel Sfințit de la Tismana

Sfânta Utrenie

Joi, săptămâna a 27-a după Rusalii, 26 decembrie 2024

Preotul: Binecuvântat este Dumnezeuul nostru, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Slavă Ție, Dumnezeuul nostru, slavă Ție!

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, Care pretutindenea ești și toate le plinești, Vistierul bunătăților și Dătătorule de viață, vino și Te sălășluiește întru noi și ne curățește pe noi de toată întinăciunea și mântuiește, Bunule, sufletele noastre.

(Apoi, închinându-se de 3 ori)

Sfinte Dumnezeule, Sfinte Tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte Tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte Tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluiește-ne pe noi. Doamne, curățește păcatele noastre. Stăpâne, iartă fărădelegile noastre. Sfinte, cercetează și vindecă neputințele noastre, pentru sfânt numele Tău.

Doamne, miluiește! Doamne, miluiește! Doamne, miluiește!

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, Care ești în ceruri, sfințească-Se numele Tău, vie Împărăția Ta, facă-Se voia Ta, precum în cer așa și pe pământ. Pâinea noastră cea de toate zilele dă-ne-o nouă astăzi, și ne iartă nouă greșelile noastre, precum și noi iertăm greșiților noștri. Și nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăvește de cel viclean.

Preotul: Că a Ta este Împărăția și puterea și slava, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Doamne, miluiește. *(de 12 ori)*

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

(Apoi, închinându-se de 3 ori)

Veniți să ne închinăm Împăratului nostru Dumnezeu!

Veniți să ne închinăm și să cădem la Hristos, Împăratul nostru Dumnezeu!

Veniți să ne închinăm și să cădem la Însuși Hristos, Împăratul și Dumnezeuul nostru!

Psalmul 19

Auză-te Domnul în ziua necazului, să te apere numele Dumnezeului lui Iacob. Trimită ție ajutor din locașul Său cel sfânt, și din Sion să te sprijinească pe tine. Pomenească toată jertfa ta și arderea de tot a ta bineplăcută să-l fie. Dea ție Domnul după inima ta și tot sfatul tău să-l plinească. Bucura-ne-vom de mântuirea ta și întru numele Dumnezeului nostru ne vom mări. Plinească

Domnul toate cererile tale. Acum am cunoscut că a mântuit Domnul pe Unsul Său, cu puterea dreptei Sale. Auzi-L-va pe Dânsul din cerul cel sfânt al Lui. Unii se laudă cu căruțele lor, alții cu caii lor, iar noi ne lăudăm cu numele Domnului Dumnezeuului nostru. Aceștia s-au împiedicat și au căzut, iar noi ne-am ridicat și ne-am îndreptat. Doamne, mântuiește pe împăratul și ne auzi pe noi, în orice zi Te vom chema.

Psalmul 20

Doamne, întru puterea Ta se va veseli împăratul și întru mântuirea Ta se va bucura foarte. După dorirea inimii lui i-ai dat lui și de voia buzelor lui nu l-ai lipsit pe el. Că l-ai întâmpinat pe el cu binecuvântările bunătății, pus-ai pe capul lui cunună de piatră scumpă. Viață a cerut de la Tine și i-ai dat lui lungime de zile, în veacul veacului. Mare este slava lui întru mântuirea Ta, slavă și mare cuviință vei pune peste el. Că îi vei da lui binecuvântare în veacul veacului, îl vei veseli întru bucurie cu fața Ta. Că împăratul nădăjduiește în Domnul și întru mila Celui Preaînalt nu se va clinti. Află-se mâna Ta peste toți vrăjmașii Tăi, dreapta Ta să afle pe toți cei ce Te urăsc pe Tine. Pune-i-vei pe ei ca un cuptor de foc în vremea arătării Tale; Domnul întru mânia Sa îi va tulbura pe ei, și-i va mânca pe ei focul. Rodul lor de pe pământ îl vei pierde, și sămânța lor dintre fiii oamenilor. Că au gândit rele împotriva Ta, au cugetat sfaturi, care nu vor putea să stea. Că îi vei pune pe ei pe fugă și cu arcul Tău vei ținti capul lor. Înălță-Te, Doamne, întru tăria Ta; cânta-vom și vom lăuda puterile Tale.

Strana: Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluiește-ne pre noi. Doamne, curățește păcatele noastre. Stăpâne, iartă fărădelegile noastre. Sfinte, cercetează și vindecă neputințele noastre, pentru Sfânt numele Tău.

Doamne, miluiește! Doamne, miluiește! Doamne, miluiește!

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, Care ești în ceruri, sfințească-Se numele Tău, vie Împărăția Ta, facă-Se voia Ta, precum în cer așa și pe pământ. Pâinea noastră cea spre ființă dă-ne-o nouă astăzi. Și ne iartă nouă greșelile noastre, precum și noi iertăm greșiților noștri. Și nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăvește de cel viclean.

Preotul: Că a Ta este Împărăția și puterea și slava, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. *Apoi citește troparele acestea:*

Al Sfintei Cruci, glasul 1

Mântuiește, Doamne, poporul Tău și binecuvintează moștenirea Ta. Biruință binecredincioșilor creștini asupra celui potrivnic dăruiește și, cu Crucea Ta, păzește pe poporul Tău.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. *Condacul Sfintei Cruci, glasul al 4-lea*

Cel ce Te-ai înălțat pe Cruce de bunăvoie, poporului Tău celui nou, numit cu numele Tău, îndurările Tale dăruiește-i, Hristoase Dumnezeule. Veselește cu puterea Ta pe binecredincioșii creștini, dăruindu-le lor biruință asupra celui potrivnic, având ajutorul Tău armă de pace, nebiruită biruință.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Troparul Născătoarei de Dumnezeu, glasul al 4-lea

Ocrotitoare, neînfricată și neînfruntată, nu trece cu vederea, ceea ce ești bună, rugăciunile noastre, întru tot lăudată Născătoare de Dumnezeu. Întărește viața cea de obște a dreptslăvitorilor creștini. Mântuiește pe cei ce i-ai rânduit să conducă, și le dă lor biruință din cer, pentru că ai născut pe Dumnezeu, ceea ce ești una binecuvântată.

Ectenia întreită *(dacă preotul nu are timp să o facă, mergi la "Slavă întru cei de sus...")*

Preotul: Miluiește-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Strana: Doamne, miluiește; Doamne, miluiește; Doamne, miluiește.

Preotul: Încă ne rugăm pentru (Înalt-) Prea Sfințitul (Arhi-) Episcopul (și Mitropolitul) nostru (N), pentru sănătatea și mântuirea lui.

Strana: Doamne, miluiește; Doamne, miluiește; Doamne, miluiește.

Preotul: Încă ne rugăm pentru binecredinciosul popor român... *(aici se pomenește și Cărmuirea țării, după îndrumările Sfântului Sinod)*, pentru sănătatea și mântuirea lor.

Strana: Doamne, miluiește; Doamne, miluiește; Doamne, miluiește.

Preotul: Încă ne rugăm pentru toți frații noștri și pentru toți cucernicii și dreptslăvitorii creștini, pentru sănătatea și mântuirea lor.

Strana: Doamne, miluiește; Doamne, miluiește; Doamne, miluiește.

Ecfonis

Preotul: Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. Întru numele Domnului, părinte binecuvintează!

Preotul: Slavă Sfintei și Celei de o ființă și de viață făcătoarei și nedespărțitei Treimi, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. *Apoi*

Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu și pe pământ pace, între oameni bunăvoie. *(de trei ori)*

Doamne, buzele mele vei deschide și gura mea va vesti lauda Ta. *(de două ori)*

(Preotul, citește în fața Sfintei Mese primele șase rugăciuni ale Utreniei; iar Strana continuă citirea următorilor psalmi).

Psalmul 3

Doamne, cât s-au înmulțit cei ce mă necăjesc! Mulți se scoală asupra mea; mulți zic sufletului meu: „Nu este mântuire lui, întru Dumnezeul lui!”. Iar Tu, Doamne, sprijinitorul meu ești, slava mea și Cel ce înalți capul meu. Cu glasul meu către Domnul am strigat și m-a auzit din muntele cel sfânt al Lui. Eu m-am culcat și am adormit; sculatu-m-am, că Domnul mă va sprijini. Nu mă voi teme de mii de popoare, care împrejur mă împresoară. Scoală, Doamne, mântuiește-mă, Dumnezeul meu, că Tu ai bătut pe toți cei ce mă vrăjmașesc în deșert; dinții păcătoșilor ai zdrobit. A Domnului este mântuirea și, peste poporul Tău, binecuvântarea Ta.

Și iarăși:

Eu m-am culcat și am adormit; sculatu-m-am, că Domnul mă va sprijini.

[după cum a indicat părintele, mai citim doar psalmii cu „” când este puțin timp pentru Utrenie]*

Psalmul 37

Doamne, nu cu mânia Ta să mă mustri pe mine, nici cu iuțimea Ta să mă cerți. Că săgețile Tale s-au înfipt în mine și ai întărit peste mine mâna Ta. Nu este vindecare în trupul meu de la fața mâniei Tale; nu este pace în oasele mele din pricina păcatelor mele. Că fărădelegile mele au covârșit capul meu, ca o sarcină grea apăsă-au peste mine. Umplutu-s-au de miros greu și au putrezit rănile mele, din pricina nebuliei mele. Chinuitu-m-am și m-am gârbovit până în sfârșit, toată ziua mâhnindu-mă umblam. Că șalele mele s-au umplut de ocări și nu este vindecare în trupul meu. Necăjitu-m-am și m-am smerit foarte; răcnit-am din suspinarea inimii mele. Doamne, înaintea Ta este toată dorirea mea și suspinul meu de la Tine nu s-a ascuns. Inima mea s-a tulburat, părăsindu-mă tăria mea și lumina ochilor mei, și aceasta nu este cu mine. Prietenii mei și vecinii mei în preajma mea s-au apropiat și au șezut; și cei de aproape ai mei departe au stat. Și se sileau cei ce căutau sufletul meu, și cei ce căutau cele rele mie grăiau deșertăciuni, și vicleșuguri toată ziua cugetau. Iar eu ca un surd nu auzeam și ca un mut ce nu-și deschide gura sa. Și m-am făcut ca un om ce nu aude și nu are în gura lui muștrări. Că spre Tine, Doamne, am nădărdit; Tu mă vei auzi, Doamne, Dumnezeul meu, că am zis, ca nu cumva să se bucure de mine vrăjmașii mei; și când s-au clătinat picioarele mele, împotriva mea s-au semețit. Că eu spre bătaie gata sunt și durerea mea înaintea mea este pururea. Că fărădelegea mea eu o voi vesti și mă voi îngriji pentru păcatul meu. Iar vrăjmașii mei trăiesc și s-au întărit mai mult decât mine, și s-au înmulțit cei ce mă urăsc pe nedrept. Cei ce îmi răsplătesc rele pentru bune mă defăimau, că urmam bunătatea. Nu mă lăsa, Doamne, Dumnezeul meu, nu te depărta de la mine, ia aminte spre ajutorul meu, Doamne al mântuirii mele.

Și iarăși:

Nu mă lăsa, Doamne, Dumnezeul meu, nu Te depărta de la mine, ia aminte spre ajutorul meu, Doamne al mântuirii mele.

Psalmul 62

Dumnezeule, Dumnezeul meu, pe Tine Te caut dis-de-diminează. Însetat-a de Tine sufletul meu, suspinat-a după Tine trupul meu, în pământ pustiu și neumblat și fără de apă. Așa în locul cel sfânt m-am arătat Ție, ca să văd puterea Ta și slava Ta. Că mai bună este mila Ta

decât viața; buzele mele Te vor lăuda. Așa Te voi binecuvânta în viața mea și în numele Tău voi ridica mâinile mele. Ca de seu și de grăsime să se sature sufletul meu și cu buze de bucurie Te va lăuda gura mea. De mi-am adus aminte de Tine în așternutul meu, în dimineți am cugetat la Tine, că ai fost ajutorul meu, și, într-o acoperământul aripilor Tale, mă voi bucura. Lipitu-s-a sufletul meu de Tine, și pe mine m-a sprijinit dreapta Ta. Iar ei în deșert au căutat sufletul meu, intra-vor în cele mai de jos ale pământului; da-se-vor în mâinile sabiei; părți vulpilor vor fi. Iar împăratul se va veseli de Dumnezeu; lăuda-se-va tot cel ce se jură întru El, că s-a astupat gura celor ce grăiesc nedreptăți.

Și iarăși:

În dimineți am cugetat la Tine, că ai fost ajutorul meu, și într-o acoperământul aripilor Tale mă voi bucura. Lipitu-s-a sufletul meu de Tine, și pe mine m-a sprijinit dreapta Ta.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție, Dumnezeule! *(fără închinăciuni)*

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție, Dumnezeule!

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție!

Doamne, miluiește; Doamne, miluiește; Doamne, miluiește.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

(Preotul iese din sfântul altar și citește în taină ultimele șase rugăciuni ale Utreniei, înaintea ușilor împărătești; iar Strana continuă citirea următorilor psalmi.)

***Psalmul 87**

Doamne, Dumnezeul mântuirii mele, ziua și noaptea am strigat înaintea Ta. Să ajungă înaintea Ta rugăciunea mea; pleacă urechea Ta spre ruga Mea, Doamne. Că s-a umplut de rele sufletul meu și viața mea de iad s-a apropiat. Socotit am fost cu cei ce se coboară în groapă; ajuns-am ca un om neajutorat, între cei morți slobod. Ca niște oameni răniți ce dorm în mormânt, de care nu Ți-ai mai adus aminte și care au fost lepădați de la mâna Ta. Pusu-m-au în groapa cea mai de jos, într-o cele întunecate și în umbra morții. Asupra mea s-a întărit mânia Ta și toate valurile Tale le-ai adus peste mine. Depărtat-ai pe cunoscuții mei de la mine, ajuns-am urâciune lor. Închis am fost și n-am putut ieși. Ochii mei au slăbit de suferință. Strigat-am către Tine, Doamne, toată ziua întins-am către Tine mâinile mele. Oare, morților vei face minuni? Sau cei morți se vor scula și Te vor lăuda pe Tine? Oare, va spune cineva în mormânt mila Ta și adevărul Tău în locul pierzării? Oare, se vor cunoaște într-o întuneric minunile Tale și dreptatea Ta în pământ uitat? Iar eu către Tine, Doamne, am strigat și dimineața rugăciunea mea Te va întâmpina. Pentru ce, Doamne, lepezi sufletul meu și întorci fața Ta de la mine? Sărac sunt eu și în ostenele din tinerețile mele, înălțat am fost, dar m-am smerit și m-am mâhnit. Peste mine au trecut mâniile Tale și înfricoșările Tale m-au tulburat. Înconjuratu-m-au ca apa toată ziua și m-au cuprins deodată. Depărtat-ai de la mine pe prieten și pe vecin, iar pe cunoscuții mei din pricina ticăloșiei mele.

Și iarăși:

Doamne, Dumnezeul mântuirii mele, ziua și noaptea am strigat înaintea Ta. Să ajungă înaintea Ta rugăciunea mea; pleacă urechea Ta spre ruga Mea.

Psalmul 102

Binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul și toate cele dinlăuntrul meu, numele cel sfânt al Lui. Binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul și nu uita toate răsplătirile Lui. Pe Cel ce curățește toate fărădelegile tale; pe Cel ce vindecă toate bolile tale; pe Cel ce izbăvește din stricăciune viața ta; pe Cel ce te încununează cu milă și cu îndurări; pe Cel ce umple de bunătați dorirea ta; înnoi-se-vor ca ale vulturului tinerețile tale. Cel ce face milostenie, Domnul, și judecată tuturor celor ce li se face strâmbătate. Cunoscut a făcut căile Sale lui Moise, fiilor lui Israel, voile sale. Îndurat și milostiv este Domnul, îndelung-răbdător și mult-milostiv. Nu până în sfârșit Se va iuți; nici în veac Se va mânia. Nu după păcatele noastre a făcut nouă, nici după fărădelegile noastre a răsplătit nouă, ci, cât este de departe cerul de pământ, atât este de mare mila Lui spre cei ce se tem de El. Pe cât sunt de departe răsăriturile de la apusuri, depărtat-a de la noi fărădelegile noastre. În ce chip miluiește tatăl pe fii, așa a miluit Domnul pe cei ce se tem de Dânsul. Că El a cunoscut zidirea noastră; adusu-și-a aminte că țărână suntem. Omul, ca iarba, zilele lui, ca floarea câmpului; așa va înflori. Că duh a trecut printr-însul și nu va mai fi și nu se va mai cunoaște nici locul său. Iar mila Domnului din veac în veac spre cei ce se tem de Dânsul, și dreptatea Lui spre fiii fiilor, spre cei ce păzesc legământul Lui și își aduc aminte de poruncile Lui, ca să le facă pe ele. Domnul în cer a gătit scaunul Său și împărăția Lui peste toți stăpânește. Binecuvântați pe Domnul toți îngerii Lui, cei puternici la vârtute, care faceți cuvântul Lui și auziți glasul cuvintelor Lui. Binecuvântați pe Domnul toate puterile Lui, slugile Lui, care faceți voia Lui. Binecuvântați pe Domnul toate lucrurile Lui; în tot locul stăpânirii Lui binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul.

Și iarăși:

În tot locul stăpânirii Lui binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul.

***Psalmul 142**

Doamne, auzi rugăciunea mea, ascultă cererea mea, într-un adevărul Tău; auzi-mă, într-un dreptate Ta. Să nu intri la judecată cu robul Tău, că nimeni din cei vii nu-i drept înaintea Ta. Vrajmașul prigonește sufletul meu și viața mea o calcă în picioare; făcutu-m-a să locuiesc în întuneric, ca morții cei din veacuri. Mâhnit e duhul în mine și inima mea încremenită înlăuntru meu. Adusu-mi-am aminte de zilele cele de demult; cugetat-am la toate lucrurile Tale, la faptele mâinilor Tale m-am gândit. Întins-am către Tine mâinile mele, sufletul meu însetat de Tine ca un pământ fără de apă. Degrabă auzi-mă, Doamne, că a slăbit duhul meu. Nu-Ți întoarce fața Ta de la mine, ca să nu mă asemăn celor ce se coboară în groapă. Fă să aud dimineața mila Ta, că la Tine mi-e nădejdea. Arată-mi calea pe care voi merge, că la Tine am ridicat sufletul meu. Scapă-mă de vrăjmașii mei, că la tine alerg, Doamne. Învață-mă să fac voia Ta, că Tu ești Dumnezeul meu. Duhul Tău cel bun să mă povățuiască la pământul dreptății.

Pentru numele Tău, Doamne, dăruiește-mi viață. Întru dreptatea Ta, scoate din necaz sufletul meu. Fă bunătate de stârpește pe vrăjmașii mei și pierde pe toți cei ce necăjesc sufletul meu, că eu sunt robul Tău.

Și iarăși:

Auzi-mă, Doamne, întru dreptatea Ta. Să nu intri la judecată cu robul Tău!

Auzi-mă, Doamne, întru dreptatea Ta. Să nu intri la judecată cu robul Tău!

Duhul Tău cel bun să mă povățuiască la pământul dreptății.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, și acum și pururea și în vecii vecilor.

Amin.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție, Dumnezeuule! *(cu trei închinăciuni)*

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție, Dumnezeuule!

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție!

Ectenia mare *(dacă preotul nu are timp să o facă, mergi la „Dumnezeu este Domnul”)*

(După fiecare cerere a ecteniei cântăreții se închină cu bună-cuviință și evlavie cântând, cu credincioșii din biserică, răspunsurile rânduite.)

Preotul: Cu pace *(în pace)*, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru pacea de sus și pentru mântuirea sufletelor noastre, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru pacea a toată lumea, pentru bunăstarea sfințelor lui Dumnezeu Biserici și pentru unirea tuturor, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru sfântă biserica aceasta și pentru cei ce cu credință, cu evlavie și cu frică de Dumnezeu intră într-înșea, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru (Înalt-) Prea Sfințitul (Arhi-) Episcopul (și Mitropolitul) nostru **(N)**, pentru cinstita preoțime și cea întru Hristos diaconime, și pentru tot clerul și poporul, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru binecredinciosul popor român... *(aici se pomenește și Cărmuirea țării, după îndrumările Sfântului Sinod)*, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru sfânt locașul acesta, țara aceasta și pentru toate orașele și satele și pentru cei ce cu credință locuiesc într-înșele, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru buna întocmire a văzduhului, pentru îmbelșugarea roadelor pământului și pentru vremuri pașnice, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru cei ce călătoresc pe ape, pe uscat și prin aer, pentru cei bolnavi, pentru cei ce se ostenesc, pentru cei robiți și pentru mântuirea lor, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

(Aici pot fi adăugate și alte ectenii pentru felurite cereri.)

Preotul: Pentru ca să fim izbăviți noi de tot necazul, mânia, primejdia și nevoia, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, slăvita Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți Sfinții să o pomenim.

Strana: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Preotul: Pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Strana: Ție, Doamne.

Preotul (rostește ecfonisul Ecteniei): Că Ție se cuvin toată slava, cinstea și închinăciunea, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. *Apoi cântă pe glasul al 4-lea (glasul troparului)*

(Stihuri Psalm 117: 1, 11, 17, 22-23)

Stih 1: Mărturisiți-vă Domnului că este bun, că în veac este mila Lui.

Dumnezeu este Domnul și S-a arătat nouă; bine este cuvântat Cel ce vine întru numele Domnului.

Stih 2: Înconjurând, m-au înconjurat și în numele Domnului i-am înfrânt pe ei.

Dumnezeu este Domnul...

Stih 3: Nu voi muri, ci voi fi viu și voi povesti lucrurile Domnului.

Dumnezeu este Domnul...

Stih 4: Piatra pe care au nesocotit-o ziditorii, aceasta a ajuns în capul unghiului. De la Domnul s-a făcut aceasta și este lucru minunat întru ochii noștri.

Dumnezeu este Domnul și S-a arătat nouă; bine este cuvântat Cel ce vine întru numele Domnului.

Apoi cântă

Troparul Nașterii Domnului, glasul al 4-lea

Nașterea Ta, Hristoase, Dumnezeul nostru, răsărit-a lumii lumina cunoștinței; că, întru dânsa, cei ce slujeau stelelor de la stea s-au învățat să se închine Ție, Soarelui dreptății, și să Te cunoască pe Tine, Răsăritul cel de sus, Doamne, slavă Ție. *(de două ori)*

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Troparul Sf. Cuv. Nicodim cel Sfințit de la Tismana, glasul 1

Celui ce a răsărit din Fecioară, Mai-marelui păstorilor, ca o oaie de turmă ai urmat, Părintele nostru Nicodim. Cu postul, cu privegherea și cu rugăciunile, te-ai făcut lucrător sfințit de cele cerești, tămăduind sufletele celor ce aleargă la tine cu credință. Pentru aceasta strigăm: Slavă Celui ce te-a preamărit pe tine; slavă Celui ce ți-a dat ție putere; slavă Celui ce a arătat tuturor prin tine îndreptare.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Troparul Nașterii Domnului, glasul al 4-lea

Nașterea Ta, Hristoase, Dumnezeu nostru, răsărit-a lumii lumina cunoștinței; că, întru dânsa, cei ce slujeau stelelor de la stea s-au învățat să se închine Ție, Soarelui dreptății, și să Te cunoască pe Tine, Răsăritul cel de sus, Doamne, slavă Ție.

Ectenia mică (dacă preotul nu are timp să o facă mergi la Sedelne)

Preotul: Iară și iară cu pace (în pace), Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, slăvita Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți Sfinții să o pomenim.

Strana: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Preotul: Pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Strana: Ție, Doamne.

Preotul: Că a Ta este stăpânirea și a Ta este împărăția și puterea și slava, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. *Apoi cântă*

Primul rând de Sedelne

A Sf. Nicodim, glasul al 4-lea, Podobie: Degrab ne întâmpină...

Chemării Domnului tău ai urmat din pruncie și, lepădându-te de lume și de toate cele frumoase și dulci ale ei, preafericite, Sfințite Nicodim, suferit-ai cu osârdie toată greutatea pustiului și taberele demonilor bărbătește le-ai rănit. Pentru aceasta, totdeauna, laudăm cu credință, prin cântări, pomenirea ta.

Slavă..., a Sf. Nicodim, glasul 1, Podobie: Mormântul Tău...

Ca o stea luminoasă a călugărilor, ca o treaptă sfântă și hotar al înfrânării pustnicilor și oglindă luminoasă a socotinței te-ai arătat, Cuvioase. Pentru aceasta, ne rugăm ție: Cere dezlegare de greșeli pentru cei ce cu bucurie prăznuiesc astăzi sfântă pomenirea ta, preafericite, Sfințite Nicodim.

Și acum..., a Praznicului, glasul al 4-lea, Podobie: Spăimântatu-s-a Iosif...

Veniți, credincioșilor, să vedem unde S-a născut Hristos. Drept aceea, să mergem unde merge steaua cu magii, împărații de la Răsărit. Acolo îngerii cântă neîncetat, păstorii petrecând noaptea pe câmp, cântare vrednică aduc: Slavă întru cei de sus, Celui ce S-a născut în peșteră din Fecioara și de Dumnezeu Născătoarea, în Betleemul Iudeii!

Ectenia mică (dacă preotul nu are timp să o facă, mergi la Sedelne)

Preotul: Iară și iară cu pace (în pace), Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, slăvita Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți Sfinții să o pomenim.

Strana: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Preotul: Pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Strana: Ție, Doamne.

Preotul: Că bun și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. *Apoi cântă*

Al doilea rând de Sedelne

A Sf. Nicodim, glasul al 5-lea, Podobie: Pe Cuvântul Cel împreună...

Pe pustnicul Domnului cu laude să-l cinstim, că a omorât toate bântuielile patimilor, cu adevărat, prin înfrânare și prin multă răbdare, și a rușinat foarte pe vrăjmașul cel împotriva luptător și toată trufia și puterea lui a biruit. Iar acum, se roagă Domnului să mântuiască sufletele noastre.

Slavă..., a Sf. Nicodim, glasul al 4-lea, Podobie: Spăimântatu-s-a Iosif...

Din pânțele te-ai sfințit cu adevărat, Sfințite Nicodim, și pe pământ ca un înger ai viețuit; că trupul ți-ai omorât și, urmând după vrednicie vieții îngerești, Treimii te-ai arătat slujitor, fericite. Pentru aceasta, și spre urmarea dumnezeieștii tale vieți, cete de călugări ai adunat totdeauna, de Dumnezeu purtătorule, Părintele nostru. Roagă-te lui Hristos, Dumnezeul nostru, iertare de păcate să dăruiască celor ce viețuiesc în lavra ta Tismana și celor ce cu dragoste prăznuiesc astăzi sfântă pomenirea ta.

Și acum..., a Praznicului, glasul al 4-lea, Podobie: Spăimântatu-s-a Iosif...

Pentru ce te minunezi, Marie? Pentru ce te înspăimântezi de Ceea ce este întru tine? Pentru că pe Fiul cel din veșnicie sub ani L-am născut, zice Fecioara, și nu știu cum s-a făcut zămislirea Celui ce S-a născut. Nu am bărbat și cum voi naște Fiu? Naștere fără sămânță, cine a văzut? Dar, precum este scris, unde vrea Dumnezeu, se biruiește rânduiala firii. Și astfel, Hristos S-a născut din Fecioara în Betleemul Iudeii.

Polieleul *(stihuri alese din Psalmii 134 și 135):*

Robii, robii Domnului. Aliluia.

Lăudați numele Domnului, lăudați slugi pe Domnul. Aliluia.

Că eu am cunoscut că este mare Domnul. Aliluia.

Și Domnul nostru peste toți dumnezeii. Aliluia.

Doamne, numele Tău este în veac. Aliluia.

Și pomenirea Ta în neam și în neam. Aliluia.

Binecuvântat este Domnul din Sion, Cel ce locuiește în Ierusalim. Aliluia.

Mărturisiți-vă Domnului, că este bun. Aliluia; că în veac este mila Lui. Aliluia.

Cu mână tare și cu braț înalt. Aliluia; că în veac este mila Lui. Aliluia.

Și ne-a izbăvit pe noi de vrăjmașii noștri. Aliluia; că în veac este mila Lui.

Aliluia.

Mărturisiți-vă Dumnezeului ceresc. Aliluia; că în veac este mila Lui. Aliluia.

Mărimurile polieleului la Sf. Cuv. Nicodim de la Tismana cu Stihuri alese din psalmi:

Stih 1: Așteptând, am așteptat pe Domnul și El a căutat spre mine și a auzit rugăciunea mea. *(Psalm 39: 1-2)*

Stihira: Mărimu-te pe tine, Cuvioase Părinte Nicodim, și cinstim sfântă pomenirea ta, îndreptătorule al călugărilor și împreună-vorbitorule cu Îngerii.

Stih 2: Iată, m-am îndepărtat fugind și m-am sălășluit în pustiu. *(Psalm 54: 7)*

Stihira: Veniți, toate cetele călugărilor, să laudăm pe Cuviosul Nicodim cel Sfințit, (zicând:) pe îndreptătorul călugărilor.

Stih 3: Pentru cuvintele buzelor Tale eu am păzit căi aspre. *(Psalm 16: 4)*

Mărimu-te pe tine, Cuvioase Părinte Nicodim, și cinstim sfântă pomenirea ta, îndreptătorule al călugărilor și împreună-vorbitorule cu Îngerii.

Stih 4: Cântați Domnului toți cuvioșii Lui și laudați pomenirea sfințeniei Lui. *(Psalm 29: 4)*

Veniți, toate cetele călugărilor, să laudăm pe Cuviosul Nicodim cel Sfințit, (zicând:) pe îndreptătorul călugărilor.

Stih 5: Se vor lauda cuvioșii întru slavă și se vor bucura în așternuturile lor. *(Psalm 149: 5)*

Mărimu-te pe tine, Cuvioase Părinte Nicodim, și cinstim sfântă pomenirea ta, îndreptătorule al călugărilor și împreună-vorbitorule cu Îngerii.

Stih 6: Cinstită este înaintea Domnului moartea cuvioșilor Lui. *(Psalm 115: 6)*.

Veniți, toate cetele călugărilor, să laudăm pe Cuviosul Nicodim cel Sfințit, (zicând:) pe îndreptătorul călugărilor.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. glasul 1

Slavă Ție, Treime Sfântă, Părinte, Cuvinte și Duhule Sfinte, (zicând:) Slavă Ție, Dumnezeule.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin! *același glas*

Bucură-te, ceea ce ești plină de har, Marie! Domnul este cu tine (zicând:) și, prin tine, cu noi.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție, Dumnezeule!

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție, Dumnezeule!

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție!

Ectenia mică (*dacă preotul nu are timp să o facă mergi la Sedelne*)

Preotul: Iară și iară cu pace (*în pace*), Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău.

Strana: Doamne miluiește.

Preotul: Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, slăvita Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți Sfinții să o pomenim.

Strana: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Preotul: Pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Strana: Ție, Doamne.

Preotul: Că S-a binecuvântat numele Tău și s-a preaslăvit împărăția Ta, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. *Apoi cântă*

Sedelne după Polieleu

A Sf. Nicodim, glasul 1, Podobie: Mormântul Tău...

Îngropat-ai toată săltarea patimilor cu omorârea trupului, Sfințite Părinte Nicodim, și viață fără sfârșit după moarte ai luat. Drept aceea, Biserica lui Hristos și lavra ta Tismana prăznuiesc astăzi pomenirea ta cea vrednică de minunare, podoaba Cuvioșilor și lauda sihaștrilor.

Slavă..., a Sf. Nicodim, glasul al 3-lea, Podobie: De frumusețea fecioriei tale...

Văzând îngerii frumusețea sufletului tău cel preasfințit, pururea pomenite, au strigat cu veselie la ieșirea ta din trup: Suie-te la Dumnezeu, după Care ai dorit! Urcă-te, Sfințite Nicodim, la praznicul cel veșnic; și lăsând cele de jos, suie-te sus și te bucură împreună cu Îngerii și cu toți Sfinții.

Și acum..., a Praznicului, glasul al 4-lea, Podobie: Spăimântatu-s-a Iosif...

Cel neîncăput nicăieri cum a încăput în pânțele? Cel ce este în sânurile Tatălui cum stă acum în brațe de Maică? Cu adevărat precum a știut, precum a voit și precum bine a socotit. Că fără trup fiind, S-a întrupat de bunăvoie; și Cel ce este S-a făcut pentru noi ce nu era, și neschimbându-și firea S-a făcut părtaș frământăturii noastre. În două firi S-a născut Hristos, vrând să plinească lumea cea de sus.

Apoi cântă

Antifonul întâi al glasului al 4-lea:

Din tinerețile mele multe patimi se luptă cu mine, ci Însuți mă sprijină și mă mântuiește, Mântuitorul meu.

Cei ce urâți Sionul rușinați veți fi de Domnul, că precum iarba de foc, așa veți fi uscați.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Prin Sfântul Duh tot sufletul viază și cu curăție se înalță, se luminează întru Unimea Treimii, cu sfințenie de taină.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Prin Sfântul Duh izvorăsc izvoarele harului, care adapă toată făptura spre rodire de viață.

Prochimenul Cuviosului

Preotul: Înțelepciune! Să luăm aminte!

Strana: cântă (Psalm 115: 6, 3), glasul al 4-lea

Cinstită este înaintea Domnului moartea cuviosului Lui.

Stih: Ce voi răsplăti Domnului pentru toate câte mi-a dat mie?

Cinstită este înaintea Domnului moartea cuviosului Lui.

Cinstită este înaintea Domnului moartea cuviosului Lui.

Preotul: Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Că Sfânt ești, Dumnezeu nostru...

Strana: Amin. *Și cântă pe glasul 1 (glasul de rând al Octoihului)*

[**Preotul:** Toată suflarea să laude pe Domnul. (*uneori părintele cântă și aceste stihuri*)]

Toată suflarea să laude pe Domnul.

[**Preotul:** Lăudați pe Domnul întru Sfinții Lui.]

Toată suflarea să laude pe Domnul.

[**Preotul:** Lăudați-L pe El întru tăria puterii Lui.]

Suflarea toată și toată făptura, să laude sfânt numele Domnului, pe Domnul.

Preotul: Și pentru ca să ne învrednicim noi a asculta **Sfânta Evanghelie**, pe Domnul Dumnezeu nostru să-L rugăm.

Strana: Doamne, miluiește; Doamne, miluiește; Doamne, miluiește. (*obișnuit pe glasul al 2-lea*)

Preotul: Înțelepciune, drepti să ascultăm **Sfânta Evanghelie**. Pace tuturor!

Strana: Și duhului tău.

Preotul: Din **Sfânta Evanghelie de la sfântul Evanghelist Luca**, citire.

Strana (închinându-se): Slavă Ție, Doamne, slavă Ție!

Preotul: Să luăm aminte! (*și preotul citește Sfânta Evanghelie, în timp ce paraclisierul, sau diaconul dacă este, stă cu lumânarea aprinsă în latura de miazăzi a Sfintei Mese, cu fața spre preotul care citește Sfânta Evanghelie*)

Evanghelia de la Luca (6: 17-23): În vremea aceea a stat Iisus la loc șes...

După care

Strana (închinându-se): Slavă Ție, Doamne, slavă Ție!

Apoi citește îndată, rar și cu umilință

Psalmul 50

Miluieste-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta și, după mulțimea îndurărilor Tale, șterge fărădelegea mea. Spală-mă întru totul de fărădelegea mea și de păcatul meu mă curățește. Că fărădelegea mea eu o cunosc și păcatul meu înaintea mea este pururea. Ție unuia am greșit și rău înaintea Ta am făcut, așa încât drept ești Tu întru cuvintele Tale și biruitor când vei judeca Tu. Că, iată, întru fărădelegi m-am zămislit și în păcate m-a născut maica mea. Că, iată, adevărul ai iubit; cele nearătate și cele ascunse ale înțelepciunii Tale mi-ai arătat mie. Stropi-mă-vei cu isop și mă voi curăți; spăla-mă-vei, și mai mult decât zăpada mă voi albi. Auzului meu vei da bucurie și veselie; bucura-se-vor oasele cele smerite. Întoarce fața Ta de către păcatele mele, și toate fărădelegile mele șterge-le. Inimă curată zidește întru mine, Dumnezeule, și duh drept înnoiește întru cele dinăuntru ale mele. Nu mă lepăda de la fața Ta, și Duhul Tău Cel Sfânt nu-L lua de la mine. Dă-mi iarăși bucuria mântuirii Tale, și cu duh stăpânitor mă întărește. Învăța-voi pe cei fără de lege căile Tale, și cei necredincioși la Tine se vor întoarce. Izbăvește-mă de vărsarea de sânge, Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele; bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta. Doamne, buzele mele vei deschide, și gura mea va vesti lauda Ta. Că, de ai fi voit jertfă, Ți-aș fi dat; arderile de tot nu le vei binevoi. Jertfa lui Dumnezeu: duhul umilit; inima înfrântă și smerită Dumnezeu nu o va urgisi. Fă bine, Doamne, întru bunăvoirea Ta, Sionului, și să se zidească zidurile Ierusalimului. Atunci vei binevoi jertfa dreptății, prinosul și arderile de tot; atunci vor pune pe altarul Tău viței.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. *glasul al 2-lea*

Pentru rugăciunile cuviosului Tău Nicodim, Milostive, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Și acum...

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Stih: Miluieste-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta și după mulțimea îndurărilor Tale, curățește fărădelegile noastre.

Stihira Sf. Cuv. Nicodim, *glasul al 6-lea*

Cuvioase Părinte Nicodim, osârduitor te-ai arătat lui Hristos și de El întărit fiind, Sfințite, ai supus patimile trupești. Pentru aceasta, în tot pământul a ieșit vestirea faptelor tale, și în ceruri ai aflat plata ostanelilor tale. Taberele demonilor ai pierdut, cetele îngerești ai ajuns, a căror viață fără de prihană ai urmat-o. Îndrăznire având la Hristos Dumnezeu, de la Care luând cununa răbdării, ți-ai întărit cinstită și prea lăudată lavra ta Tismana, în care cu credință

se săvârșește astăzi sfântă pomenirea ta; mijlocește celor ce viețuiesc în ea, prin sfintele tale rugăciuni, mântuire, și sufletelor noastre pace și mare milă.

[*Preotul citește rugăciunea*: Mântuiește, Dumnezeule, poporul Tău..., *Strana*: Doamne, miluiește (de 12 ori).]

Ecfonisul

Preotul: Cu mila și cu îndurările...

Strana: Amin! *Apoi cântă*

CANOANELE

(pe 14: *cele două ale Praznicului*, cu *Irmosul*, pe 8, și al *Sfântului Nicodim*, pe 6; *Catavasiile Nașterii Domnului*, ambele, *glasul 1*)

(În bisericile de enorie, însă, de obicei nu se cântă/citesc *Canoanele*, ci doar *Catavasiile*; v. *Catavasier 2017*, pg. 69)

[Cântarea 1-a

Canonul întâi al Praznicului, glasul 1

Irmosul:

Hristos se naște, slăviți-L! Hristos din ceruri, întâmpinați-L! Hristos pe pământ, înălțați-vă! Cântați Domnului tot pământul și, cu veselie, lăudați-L, popoare, că S-a preaslăvit.

Stih: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție!

Pe cel căzut pentru neascultare, pe cel făcut după chipul lui Dumnezeu, pe cel ce era cu totul în stricăciune, pe cel lipsit de viața dumnezeiască cea bună iarăși îl înnoiește, ca un înțelept Ziditor, că S-a preaslăvit!

Stih: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție!

Văzând Ziditorul pe omul pe care l-a zidit cu mâinile pierind, plecând cerurile S-a coborât și pe acesta, întrupându-Se din dumnezeiasca Fecioară, îl zidește cu totul din nou, cu adevărat, că S-a preaslăvit!

Stih: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție!

Înțelepciunea, Cuvântul și Puterea, Fiul și strălucirea Tatălui, Hristos-Dumnezeu, tăinuindu-Se de puterile cele cu mult mai presus de lume și de cele ce sunt pe pământ și întrupându-Se, ne-a înnoit pe noi, că S-a preaslăvit!

Canonul al doilea al Praznicului, glasul 1

Irmosul:

Minune făcând a mântuit pe popor, Stăpânul, urcând oarecând valul mării. Și din Fecioară născându-Se, ne-a deschis calea spre ceruri. Pe Cel de o ființă cu Tatăl și cu noi oamenii îl slăvim.

Stih: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție!

Pântecele sfânt a purtat pe Cuvântul cel închipuit cândva în rugul ce ardea și nu se mistuia, Dumnezeu fiind și în chip omenesc văzut, Care a dezlegat din blestemul de demult pântecele Evei; pe Acela îl slăvim.

Stih: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție!

Steaua a arătat magilor pe Cuvântul, Cel ce a venit să oprească păcatul. Pe Cel milostiv în peșteră săracă și în scutece văzându-L ei înfășat, s-au bucurat de El, ca de un om și Domn.

Canonul Sfântului Cuvios Nicodim cel Sfințit, glasul 1

Stih: *Sfinte Cuvioase Nicodim, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi!*

Cel ce ai luat viață nestricăcioasă și fericită, Cuvioase Nicodim, stând totdeauna înaintea lui Hristos, dă-ne nouă luminare, Sfințite; ca, bucurându-ne, să lăudăm preamărită viața ta, că ai fost preamărit.

Stih: *Sfinte Cuvioase Nicodim, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi!*

Lumea urând, precinstite Părinte Nicodim, toată fapta pustnicească ai iubit: întâi înfrânarea, apoi blândețile și nevoița cea grea, rugăciunile și lacrimile și privegherea cea de toată noaptea, înaintea lui Dumnezeu.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Desfătărilor lumești, cele arzătoare ca focul, le-ai stins cu roua ostnelilor pustnicești; pentru aceea ți-a răsărit soarele nepătimirii, lumina tămăduirilor și raza cea neapusă a darurilor Duhului Sfânt, vrednicule de laudă, sfințite Nicodim.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu

Lucruri uimitoare s-au grăit despre tine în neam și în neam, ceea ce ai primit pe Dumnezeu în pântecele tău și ai rămas curată, Născătoare de Dumnezeu, Marie. Pentru aceasta, toți te cinstim pe tine, ocrotitoarea și izbăvitoarea noastră, după Dumnezeu.]

Stih: *Slavă Ție, Doamne, slavă Ție!*

Catavasia 1-a, glasul 1

Hristos se naște, slăviți-L! Hristos din ceruri, întâmpinați-L! Hristos pe pământ, înălțați-vă! Cântați Domnului tot pământul și, cu veselie, lăudați-L, popoare, că S-a preaslăvit.

Minune făcând, a mântuit pe popor Stăpânul, uscând oarecând valul mării. Și, din Fecioară născându-Se, ne-a deschis calea spre ceruri. Pe Cel de o ființă cu Tatăl și cu noi oamenii Îl slăvim.

Stih: *Slavă Ție, Doamne, slavă Ție!*

Catavasia a 3-a, glasul 1

Fiului, Celui născut fără stricăciune din Tatăl mai înainte de veci, iar mai pe urmă din Fecioară întrupat fără sămânță, lui Hristos-Dumnezeu să-I strigăm: Cel ce ai înălțat fruntea noastră, Sfânt ești Doamne!

Vino spre cântarea robilor Țăi, Bunule, smerind sprânceana înălțată a vrăjmașului; păzind, Fericite Atotvăzătorule, pe cântăreți, mai presus de păcat, întăriți neclintit pe temeiul credinței.

Ectenia mică (dacă preotul nu are timp să o facă, mergi la Condac)

Preotul: Iară și iară cu pace (în pace), Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, slăvita Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți Sfinții să o pomenim.

Strana: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Preotul: Pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Strana: Ție, Doamne.

Preotul: Că Tu ești Dumnezeul nostru și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. *Apoi cântă Condacul și Sedelnele, și citește Icosul*

Condacul Sfântului Cuvios Nicodim, glasul al 8-lea, Podobie Apărătoare Doamnă...

Ca pe cel împreună-râvnitor Sfinților și ca pe un Părinte mare, toată lavra ta Tismana te cinstește pe tine cu credință, Sfințite Nicodim; pe care păzește-o prin rugăciunile tale, fericite, totdeauna nebiruită și netulburată de toate nevoile, ca un părinte cuvios și pururea lăudat.

Icosul

Iubind poruncile lui Hristos cele dumnezeiești, Cuvioase, și urând desfătarea acestei lumi, ai trecut la El cu grabire și te-ai făcut luminător, luminând marginile cu strălucire duhovnicească. Drept aceea, căzând înaintea ta, te rog: Luminează ochii mei cei sufletești, ca să laud, Sfințite Nicodim, nevoințele tale: postirea și privegherea, lacrimile, chinurile și omorârea trupului, pentru viața viitoare cea fericită; întru care acum desfătându-te, roagă-te pentru noi toți, ca un părinte cuvios și pururea lăudat.

Sedealna Sf. Nicodim, glasul al 8-lea, Podobie: Pe Înțelepciunea și Cuvântul...

Arătatu-te-ai pe pământ ca un înger în trup și ca un pom răsărit lângă apa înfrânării bine crescând ai fost, pustnicind. Pentru aceasta, spălând întinăciunea cu curgerea lacrimilor tale, locaș dumnezeiesc te-ai făcut și de minuni făcător, cel ce ai stins oarecând cu minunea ta văpaia focului, care nicidecum nu s-a atins de tine. Întru care, Dumnezeu mărindu-te, ai luat de la Dânsul răsplătirea moștenirii celei de sus. Pe Care acum neîncetat roagă-L să ne dea iertare de păcate nouă, celor ce prăznuim cu dragoste sfântă pomenirea ta.

Slavă..., a Sf. Nicodim, asemenea.

Prăznuim cu credință strălucita și luminata sărbătoare a pomenirii tale, adunându-ne astăzi în lavra ta, Tismana. Chemăm împreună cu noi la veselie toată latura și, dănțuind duhovnicește, ne bucurăm foarte, ca de o vistierie

mare, de trupul tău cel purtător de osteneli, preafericite Părinte. Că, lăsând viața ta cea stricăcioasă, ai primit în cer pe cea nestricăcioasă; și acolo, aflând mărire, minuni ai săvârșit, Cuvioase, Sfințite Nicodim. Pentru aceasta, roagă pe Hristos Dumnezeu să dăruiască iertare de păcate tuturor celor ce prăznuiesc cu dragoste sfântă pomenirea ta.

Și acum..., a Praznicului, *glasul al 8-lea, Podobie: Porunca cea cu taină...*

Să se bucure cerul, să se veselească pământul, că S-a născut pe pământ Mielușelul lui Dumnezeu, dând izbăvire lumii. Cuvântul, Cel ce era în sânurile Tatălui, a ieșit din Fecioară fără de sămânță; de Care magii s-au înspăimântat, văzând că Se naște în Betleem, ca un Prunc, Acela pe Care toate îl slăvesc.

Apoi cântă

Stih: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție!

Catavasia a 4-a, glasul 1

Toiag din rădăcina lui Iesei și floare dintr-însul, Hristoase, din Fecioară ai odrăslit, Cel lăudat, din muntele cel cu umbra deasă. Venit-ai, întrupându-Te din cea neispită de bărbat, Cel fără de trup și Dumnezeu. Slavă puterii Tale, Doamne!

Înnoirea neamului omenesc de demult cântând Prorocul Avacum, mai înainte a vestit-o, învrednicindu-se în chip de negrăit a-i vedea întruchiparea; că Prunc tânăr din muntele Fecioarei a ieșit Cuvântul, spre înnoirea popoarelor.

Stih: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție!

Catavasia a 5-a, glasul 1

Dumnezeu fiind al păcii, Tată al îndurărilor, pe Îngerul sfatului Tău celui mare, dăruindu-ne pace, L-ai trimis nouă; deci povățuiți fiind la lumina cunoștinței de Dumnezeu, dis-de-dimineată venind, Te slăvim pe Tine, lubitorule de oameni.

Din noaptea lucrurilor întunecatei rătăcirii, curățire ești, Hristoase, nouă celor ce cântăm acum Ție cântare cu priveghere, ca unui făcător de bine; să vii dăruindu-ne și cărare lesnicioasă, pe care umblând, vom afla laudă.

Stih: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție!

Catavasia a 6-a, glasul 1

Din pânțele pe Iona, ca pe un prunc, l-a lepădat fiara mării, precum l-a primit. Iar Cuvântul, în Fecioară sălășluindu-Se și trup luând, a ieșit lăsând-o nestricată; că Cel ce n-a pățimit stricăciune, pe ceea ce L-a născut a păzit-o nevătămată.

Petrecând Iona în adâncurile mării, se ruga să vină valul și să-l aline. Iar eu, rănit fiind cu a tiranului săgeată, pe Hristos, Pierzătorul celor răi, Îl chem degrabă să vină spre a mea alinare.

Ectenia mică (*dacă preotul nu are timp să o facă, mergi la Condac*)

Preotul: Iară și iară cu pace (*în pace*), Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, slăvita Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți Sfinții să o pomenim.

Strana: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Preotul: Pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Strana: Ție, Doamne.

Preotul: Că Tu ești Împăratul păcii și Mântuitorul sufletelor noastre și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. *Apoi cântă Condacul și citește Icosul, rar și cu glas înalt*

Condacul Soborului Maicii Domnului, glasul al 6-lea

Cel ce, mai înainte de luceafăr, din Tatăl, fără de mamă, S-a născut, astăzi pe pământ, fără de tată, S-a întrupat din tine. Pentru aceasta, steaua binevestește magilor și Îngerii cu păstorii laudă nașterea ta cea mai presus de fire, ceea ce ești plină de har.

Icosul

Vița cea de taină, odrăslind Strugurele cel nelucrat, L-a purtat în brațe, ca pe o ramură, și a zis: Tu ești rodul meu; Tu ești viața mea; Tu ești Dumnezeul meu, de când am cunoscut că sunt ceea ce am fost. Că văzând pecetea fecioriei mele nestrictă, Cuvinte, neschimbat Te vestesc pe Tine, Cel ce Te-ai făcut trup. Nu am cunoscut sămânță. Te știi însă pe Tine pierzător al stricăciunii. Că Tu ieșind din mine, am rămas curată, și precum ai aflat pânțele mele, așa l-ai lăsat. Pentru aceasta dănuiește împreună toată făptura, grăind către mine: Bucură-te, ceea ce ești plină de har!

SINAXAR

În această lună, în ziua a douăzeci șasea, prăznuim Soborul Preasfintei Stăpânei noastre Născătoarea de Dumnezeu.

Tot în această zi, pomenirea Sfântului Cuvios Nicodim cel Sfințit de la Tismana; a celui între sfinți Părintelui nostru Eftimie Mărturisitorul, episcopul Sardei; a Cuviosului Părintelui nostru Constantin cel dintre iudei; a Cuviosului Părintelui nostru Evarest; și a Sfântului Noului Sfințit Mucenic Constantie Rusul, care a pătimit în Constantinopol în anul 1743.

Tot în această zi, pomenirea Sfinților și dreptților: Iosif, logodnicul Sfintei Fecioare; Iacob, rudenia Domnului; și David, Prorocul și Împăratul.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluiește-ne și ne mântuiește pe noi. Amin.

Stih: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție!

Catavasia a 7-a, glasul 1

Tinerii, în dreapta credință fiind crescuți, păgâneasca poruncă nebăgând-o în seamă, de groaza focului nu s-au spăimântat; ci în mijlocul văpăii stând, au cântat: Dumnezeuul părinților noștri, bine ești cuvântat.

De dragostea Împăratului a toate fiind aprinși, tinerii batjocorit-au păgâna limbă cea hulitoare a tiranului, celui ce se mânia fără măsură; de la care s-a depărtat focul cel mult, de la cei ce grăiau Stăpânului: În veci ești binecuvântat.

Catavasia a 8-a, glasul 1

Stih: Să laudăm, să binecuvântăm și să ne închinăm Domnului, cântându-I și preaînălțându-L întru toți vecii.

Cuptorul cel răcorit a închipuit chipul minunii celei mai presus de fire; că n-a ars pe tinerii pe care i-a primit, precum nici focul Dumnezeirii pântecele Fecioarei, în care a intrat. Pentru aceasta, cântând, să strigăm: Să binecuvinteze toată făptura pe Domnul și să-L preaînălțe întru toți vecii.

Tinerii cei nearși de foc în Legea Veche, închipuit-au pântecele cel nears al Fecioarei, care mai presus de fire a născut, pecetluită fiind; și amândouă lucrând o facere de minune, pe popoare la cântare le ridică Darul.

Preotul: Pe Născătoarea de Dumnezeu și Maica Luminii întru cântări cinstind-o să o mărim.

Strana: cântă

Cântarea a 9-a

Canonul întâi al Praznicului, glasul 1

Stih: Mărește, suflete al meu, pe cea mai cinstită și mai slăvită decât oștile cele de sus, pe Fecioara preacurată, de Dumnezeu Născătoarea.

Irmosul:

Taină străină văd și preaslăvită, cer fiind peștera, scaun de Heruvimi Fecioara, ieslea sălășluire, întru care S-a culcat Cel neîncăput, Hristos-Dumnezeu, pe Care laudându-L Îl mărim.

Stih: Mărește, suflete al meu, pe Dumnezeu, Cel ce S-a născut cu trup din Fecioara.

Stih: Mărește, suflete al meu, pe Împăratul, Cel ce S-a născut în peșteră din Fecioara.

Minunata mergere a stelei celei noi și neobișnuite, de curând ivită, înaintea căreia se plecau cerurile, văzând-o magii, au mărturisit pe Hristos Împăratul născut pe pământ, în Betleem, spre mântuirea noastră.

Stih: Mărește, suflete al meu, pe Dumnezeu, Căruia I s-au închinat magii.

Stih: Mărește, suflete al meu, pe Cel ce a fost vestit de stea magilor.

Magii întrebând: Unde este Pruncul-Împărat, Cel de curând născut, a Cărui stea s-a arătat, că am venit să ne închinăm Lui, s-a mâniat Irod și s-a tulburat, semețindu-se luptătorul împotriva lui Dumnezeu, a omorî pe Hristos.

Stih: Mărește, suflete al meu, pe Preacurata Fecioară, și singura de Dumnezeu Născătoarea, care a născut pe Hristos Împăratul.

Stih: Magii și păstorii au venit să se închine lui Hristos, Cel ce S-a născut în cetatea Betleemului.

Cunoscut-a cu dinadinsul Irod vremea stelei, prin ale cărei povățuiri s-au închinat magii în Betleem lui Hristos cu daruri; și de înger fiind povățuiți către țara lor, au lăsat batjocorit pe cumplitul ucigător de prunci.

Canonul al doilea al Praznicului, glasul 1

Stih: Astăzi Fecioara naște pe Stăpânul înăuntru, în peșteră.

Irmosul:

Mai lesne este, Fecioară, pentru noi să iubim tăcerea, căci este lucru neprimejdios, decât a împleni din dragoste cântări cu osârdie alcătuite, căci este lucru anevoios. Ci, o, Maică, pe cât binevoiești, dă-ne și nouă această putere.

Stih: Astăzi Stăpânul Se naște ca un prunc din Fecioara.

Stih: Astăzi păstorii văd pe Mântuitorul în scutece înfășat și în iesle culcat.

Stih: Astăzi Stăpânul cel nepipăit în scutece Se înfașă ca un prunc.

Stih: Astăzi toată zidirea se bucură și se veselește, că Hristos S-a născut din tânăra Fecioară.

Chipurile cele nelămurite și umbrele văzându-le sfârșite, o, Maică preacurată a Cuvântului, Cel ce S-a arătat de curând din ușă încuiată, și socotind a fi El Lumina adevărului, după vrednicie binecuvântăm pântecul tău.

Stih: Puterile cerești vestesc lumii pe Mântuitorul, Domnul și Stăpânul, Cel ce S-a născut.

Dorul dobândindu-și și învrednicindu-se de venirea lui Hristos, poporul cel plăcut lui Hristos se roagă acum, cu lacrimi, să-i dai, preacurată Fecioară, și harul nașterii celei de a doua, cel de viață făcător, ca să se închine strălucirii tale.

Canonul Sfântului Cuvios Nicodim cel Sfințit, glasul 1

Stih: Sfinte Cuvioase Nicodim, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi!

Cel ce ești împreună cu sfintele cete ale tuturor Sfinților, Sfințite Nicodim, și împodobit cu dumnezeiască frumusețe, Cuvioase Părinte, ție ne rugăm: Roagă totdeauna pe Hristos Dumnezeu, Cel împodobit mai presus decât toată frumusețea, să împodobească inimile noastre cu dumnezeiescul Său har.

Stih: Sfinte Cuvioase Nicodim, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi!

Ca cel ce ești cu adevărat crin cu bun miros al Raiului celui înțelegător, fericite Părinte, veselește tot sufletul cu rugăciunile tale, Sfințite Nicodim, și alungă întinăciunea patimilor mele; sănătate și har dăruindu-mi mie, Cuvioase.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Adunarea celor ce viețuiesc în cinstita și mărita ta lavră, bucurându-se, te laudă și totdeauna te fericește, Sfințite Nicodim, căci cu povățuirea Stăpânului tuturor ai ajuns la limanul vieții, Cuvioase Părinte; și te rogi lui Hristos Dumnezeu să ne dea și nouă limanuri de mântuire și mare milă.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu

Milostivește-Te, Doamne, milostivește-Te, când vei veni să judeci. Ci, pentru rugăciunile pururea Fecioarei Maria, care Te-a născut pe Tine, Hristoase Dumnezeule, și ale tuturor Sfinților, să nu mă osândești pe mine atunci la foc, nici cu mânia Ta să mă cerți.

Stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi!

Catavasia a 9-a, glasul 1

Stih: Mărește, suflete al meu, pe cea mai cinstită și mai slăvită decât oștile cele de sus.

Taină străină văd și preaslăvită, cer fiind peștera, scaun de Heruvimi Fecioara, ieslea sălășluire, întru care S-a culcat Cel neîncăput, Hristos-Dumnezeu, pe Care laudându-L Îl mărim.

Stih: Mărește, suflete al meu, pe ceea ce ne-a izbăvit pe noi din blestem.

Mai lesne este, Fecioară, pentru noi să iubim tăcerea, că este lucru fără de primejdie, decât a împleti din dragoste cântări cu osârdie alcătuite, ceea ce este lucru anevoios. Ci, o, Maică, pe cât binevoiești, dă-ne și nouă această putere.

Ectenia mică (dacă preotul nu are timp să o facă, mergi la Luminândă)

Preotul: Iară și iară cu pace (în pace), Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, slăvita Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți Sfinții să o pomenim.

Strana: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Preotul: Pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Strana: Ție, Doamne.

Preotul: Că pe Tine Te laudă toate Puterile cerești, și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. *Apoi cântă*

LUMINÂNDA Sf. Nicodim, *glasul al 3-lea, Podobie: Cercetatu-ne-a pe noi de sus...*

Înflorit-ai, Părinte, ca finicul, precum zice David, că ai fost lăcaș al Preasfântului Duh, și mărit te-ai arătat lumii. Nu înceta, dar, a te ruga pentru noi, care cinstim cu credință preacinstită pomenirea ta, Cuvioase Părinte Nicodim.

Slavă...

Alta a Sf. Nicodim, glasul al 3-lea, Podobie: Cu duhul în biserică...

Preacinstită pomenirea ta a sosit astăzi, Cuvioase Părinte, în cinstită și mărita ta lavră Tismana; și cei ce viețuiesc într-înșă, împreună cu noi, chemând la veselie mulțimea a toată latura credincioșilor, spre dănțuire cu cântări, grăim către toți: Adunați-vă, luminat să prăznuim duhovnicește sărbătoarea de veselie și sfințită, lăudând și mărint cu psalmi și cu cântări pe sfințitul Nicodim, Părintele nostru, cel ce se roagă Stăpânului Hristos pentru mântuirea sufletelor noastre.

Și acum...

LUMINÂNDA Praznicului, *glasul al 3-lea, însăși podobia*

Cercetatu-ne-a pe noi de sus Mântuitorul nostru, Răsăritul răsăriturilor, și cei din întunerice și din umbră am aflat adevărul: că din Fecioară S-a născut Domnul.

LAUDELE

Strana: *cântă pe glasul al 4-lea (glasul Stihirilor)*

Toată suflarea să laude pe Domnul! Lăudați pe Domnul din ceruri, lăudați-L pe El întru cele înalte; Ție se cuvine cântare, Dumnezeule (*Psalm 148: 1*).

Lăudați-L pe El toți îngerii Lui, lăudați-L pe El toate puterile Lui; Ție se cuvine cântare, Dumnezeule (*Psalm 148: 2*).

Stihirile, pe 6

Ale Praznicului, glasul al 4-lea

Stih: Ca să facă între dâșii judecată scrisă; slava aceasta este a tuturor cuvioșilor Săi. (*Psalm 149: 9*).

Veseliți-vă dreptilor; ceruri bucurați-vă; săltați munților, că S-a născut Hristos. Fecioara șade asemănându-se heruvimilor, purtând în brațe pe Dumnezeu-Cuvântul întrupat. Păstorii slăvesc pe Cel născut; magii aduc daruri Stăpânului; îngerii, cântând, grăiesc: Necuprinsule Doamne, slavă Ție!

Stih: Lăudați pe Dumnezeu întru Sfinții Lui, lăudați-L pe El întru tăria puterii Lui. (*Psalm 150: 1*).

De Dumnezeu Născătoare Fecioară, ceea ce ai născut pe Mântuitorul, șters-ai blestemul cel dintâi al Evei; că Maică te-ai făcut bunăvoinței Tatălui, purtând în brațe pe Dumnezeu-Cuvântul întrupat. Nu suferă taina ispitire; numai prin credință toți să o slăvim, strigând cu tine și zicând: Netâlcuitule Doamne, slavă Ție!

Stih: Lăudați-L pe El întru puterile Lui, lăudați-L pe El după mulțimea slavei Lui (*Psalm 150: 2*).

Veniți să lăudăm pe Maica Mântuitorului, care după naștere a rămas tot Fecioară. Bucură-te, cetate însuflețită a Împăratului și Dumnezeu, în care Hristos sălășluindu-Se, a săvârșit mântuire. Cu Gavriil să lăudăm și cu păstorii să slăvim, strigând: Născătoare de Dumnezeu, roagă-te Celui ce S-a întrupat din tine să ne mântuiască pe noi.

Ale Sf. Cuv. Nicodim, glasul al 6-lea

Stih: Lăudați-L pe El în glas de trâmbiță, lăudați-L pe El în psaltire și în alăută (*Psalm 150: 3*).

De Dumnezeu purtătorule, preafericite Nicodim, toată înțelepciunea trupească ai supus-o duhului; și întărindu-te cu suferințele postirii, te-ai arătat strălucind ca aurul lămurit în foc și te-ai făcut locaș Preasfântului Duh, adunând mulțimea călugărilor; și cu învățăturile tale i-ai chemat la înălțimea faptelor bune, ca pe o scară ce suie la cer. Adu-ți aminte de noi, cei ce cinstim pururea sfințită pomenirea ta și te rugăm să se mântuiască sufletele noastre.

Stih: Lăudați-L pe El în timpane și în horă, lăudați-L pe El în strune și în organe (*Psalm 150: 4*).

Strălucit-a astăzi prealuminata și întru tot cinstita pomenirea ta, preamărite Nicodim, chemând adunarea cea multă cu numărul a pustnicilor și cuvioșilor, și pe îngeri împreună cu oamenii, la lauda Celui în Treime închinat, Hristos Dumnezeul nostru. Năzuind deci, către sfințita raclă a moaștelor tale, primim din destul daruri de tămăduiri și preaslăvim pe Hristos, Mântuitorul sufletelor noastre, Cel ce te-a încununat pe tine.

Stih: Lăudați-L pe El în chimvale bine-răsunătoare, lăudați-L pe El în chimvale de strigare. Toată suflarea să laude pe Domnul (*Psalm 150: 5-6*).

De Dumnezeu purtătorule, preafericite Părinte, tu, precum zice Prorocul, cu lacrimi ai udat pământul și n-ai dat somn ochilor tăi, nici genelor tale dormitare, arătând dorul inimii către Hristos, pe Care L-ai iubit. Drept aceea te-ai făcut pildă călugărilor și ai săvârșit tot felul de fapte bune. Pentru aceasta, te ferim, slăvind pe Cel ce te-a preaslăvit.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. a Sf. Nicodim, glasul al 8-lea

Pe cel ce este podoaba călugărilor și lauda sihaștrilor, pe izvorul minunilor și mijlocitorul cel neînfruntat către Dumnezeu, pe sfințitul Nicodim, adunându-

ne, iubitorilor de praznic, să-l laudăm cu laude și cântări, zicând: Bucură-te, îndreptătorule al călugărilor, închipuitorul și izvorul desăvârșit al vieții sihăstrești! Bucură-te, luminătorul cel prealuminat, care luminezi pe toți cu luminile bunătăților! Bucură-te, mângâietorul celor din nevoi, fierbinte ocrotitor al celor din primejdii, tămăduitorul a tot felul de boli și alungătorul duhurilor celor necurate, pentru toți cei ce aleargă la tine cu credință! Bucură-te, cel ce cu trecerea ta prin foc, pe toți cei ce priveau i-ai înspăimântat, și pe cei rău slăvitori, la credința cea adevărată i-ai îndreptat. Pentru aceasta, ne rugăm ție, Cuvioase Părinte, nu înceta a te ruga Mântuitorului nostru, Hristos Dumnezeu, pentru cei ce viețuiesc în cinstită lavra ta, și pentru toți credincioșii, care cinstesc cu laude și cu cântări preasfântă adormirea ta, ca să câștige mântuire și mare milă.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin. a *Praznicului, glasul al 6-lea*

Astăzi firea cea nevăzută, din Fecioară cu oamenii Se unește. Astăzi Ființa cea nemărginită, în Betleem cu scutece este înfășată. Astăzi Dumnezeu prin stea pe magi la închinare îi aduce, mai înainte vestind, prin aur, smirnă și tămâie, îngroparea Sa cea de trei zile. Căruia cântăm: Cel ce Te-ai întrupat din Fecioară, Hristoase Dumnezeule, mântuiește sufletele noastre.

DOXOLOGIA MARE

Preotul: Slavă Ție, Celui ce ne-ai arătat nouă lumina!

Strana: cântă pe glasul al 6-lea (glasul Stihirei)

Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu și pe pământ pace, între oameni bunăvoire.

Lăudămu-Te, Te binecuvântăm, închinămu-ne Ție, slăvimu-Te, mulțumim Ție pentru slava Ta cea mare.

Doamne, Împărate ceresc, Dumnezeule, Părinte Atotțiitorule, Doamne Fiule, Unule-Născut, Iisus Hristoase și Duhule Sfinte.

Doamne, Dumnezeule, Mielușelul lui Dumnezeu, Fiul Tatălui, Cel ce ridici păcatul lumii, miluiește-ne pe noi, Cel ce ridici păcatele lumii.

Primește rugăciunea noastră, Cel ce șezi de-a dreapta Tatălui, și ne miluiește pe noi.

Că Tu ești Unul Sfânt, Tu ești Unul Domn Iisus Hristos, întru slava lui Dumnezeu Tatăl. Amin.

În toate zilele Te voi binecuvânta și voi lauda numele Tău în veac și în veacul veacului.

Învrednicește-ne, Doamne, în ziua aceasta, fără de păcat să ne păzim noi.

Binecuvântat ești, Doamne, Dumnezeul părinților noștri, și laudat și preaslăvit este numele Tău în veci. Amin.

Fie, Doamne, mila Ta spre noi, precum am nădăjduit întru Tine.

Binecuvântat ești, Doamne, învață-mă îndreptările Tale *(de trei ori)*.

Doamne, scăpare Te-ai făcut nouă în neam și în neam. Eu am zis: Doamne, miluiește-mă, vindecă sufletul meu, că am greșit Ție.

Doamne, la Tine am scăpat, învață-mă să fac voia Ta, că Tu ești Dumnezeuul meu.

Că la Tine este izvorul vieții, întru lumina Ta vom vedea lumină.

Tinde mila Ta celor ce te cunosc pe Tine.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi. *(de trei ori)*

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.

Apoi mai pe larg:

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.

Și îndată cântă:

Troparul Sf. Cuv. Nicodim cel Sfințit de la Tismana, glasul 1

Celui ce a răsărit din Fecioară, Mai-marelui păstorilor, ca o oaie de turmă ai urmat, Părintele nostru Nicodim. Cu postul, cu privegherea și cu rugăciunile, te-ai făcut lucrător sfințit de cele cerești, tămăduind sufletele celor ce aleargă la tine cu credință. Pentru aceasta strigăm: Slavă Celui ce te-a preamărit pe tine; slavă Celui ce ți-a dat ție putere; slavă Celui ce a arătat tuturor prin tine îndreptare.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Troparul Nașterii Domnului, glasul al 4-lea

Nașterea Ta, Hristoase, Dumnezeuul nostru, răsărit-a lumii lumina cunoștinței; că, întru dânsa, cei ce slujeau stelelor de la stea s-au învățat să se închine Ție, Soarelui dreptății, și să Te cunoască pe Tine, Răsăritul cel de sus, Doamne, slavă Ție.

[Apoi Ecteniile (întreită și cea a cererilor) și Otpustul mare ca la Vecernie, dacă se spun.]